

Nowa Reforma wychodzi dwa razy dziennie

Prenumerata wynosi:

	rocznie	półrocznie	kwartalnie	miesięcznie
W miejscu	102 kor. — h.	51 kor. — h.	35 kor. 50 h.	10 kor. — h.
z odnośnikiem do domu	120 — —	60 — —	40 — —	12 — —
W Polsce:				
z jednorazową przesyłką poczt.	120 — —	60 — —	40 — —	12 — —
z dwurazową	132 — —	66 — —	44 — —	13 — —
W państwie niemieckim	132 — —	66 — —	44 — —	13 — —
W innych państwach	144 — —	72 — —	48 — —	14 — —

Prenumeratę i ogłoszenia (inzeraty) uprasza się nadawać wprost do Administracji „N. Reformy” w Krakowie.

Redakcja: ul. Jagiellońska 10. Administracja: ul. św. Anny 3. Telefon Redakcji 41. Administracji 241. Dla rozmów zamiejscowych 1573.

Nr rach. poczt. Kasy oszczędności 857.484.

W Łodzi sprzedawca numerów po 30 h. w Biurze dzienników S. Sokółowskiego.

W Łodzi sprzedawca numerów po 30 h. w Biurze dzienników S. Sokółowskiego.

Cena numeru 30 hal.

NOWA

REFORMA

WYDANIE PORANNE

Prenumeratę przyjmują:

Zamiejscową: Administracja „Nowej Reformy” i wszystkie urzędy pocztowe; miejscową: Administracja „Nowej Reformy”. — Główna trafikarna w Ryńku. — Agencja J. Hopasa i A. Salomona, ul. Szczęśliwa 9; Biuro dzienników M. Hapczyka, ul. Jagiellońska 7; Trafikarna w Sukiennicach.

Zamiejscową prenumeratę i ogłoszenia (inzeraty) przyjmują: W Łodzi: Biuro dzienników: A. Buchalski, ul. Karłowicza 21; S. Sokółowski, ul. Trzebiego 5; W Warszawie: J. Soczyński. — W Tarnobrzegu: M. Rostk. — W Wiedniu: Herman Goldschmidt (sprzedawca dzienników), I. Wollstein 6. — M. Duker Nachfolgend: Hasenstaedt & Vogler (także w Hamburgu, Frankfurtu a. M., Berlinie, Lipsku, Bielefeldzie i Wrocławiu). — H. Mossa (także w Warszawie, Berlinie, Hamburgu, Monachium i Norwimberdze). — H. Schalek, Wollstein.

Ogłoszenia (inzeraty) przyjmują Administracja „Nowej Reformy” za opłatą od miejsca wiersza drobnym piśmem za pierwszy raz 90 hal., za każdy następny raz 70 hal. — Do numeru niedzielnego i świątecznego o 50 procent drożej. — Należytnie po K 250 od wiersza. — Głosy publiczne po 4 k od wiersza. Układ tabelaryczny, cyfrowy, składowy, pierwszy raz K 150. Zależności do „Nowej Reformy” (prospekty, cyrkularze ogłoszenia i t. p.) przyjmują się za cenę 2 koron od 100 egzempli, dla zamiejscowych, a 1 K od 100 egzempli, dla miejscowych prenumerat.

Delegat generalny dla Galicji.

Spawę tymczasowej administracji państwowej Galicji rozwiązał rząd warszawski za zgodą posłów galicyjskich ten sposób, że na kierownika tej administracji powołał generalnego delegata w osobie byłego ministra dla Galicji, a ostatnio kierownika poselstwa polskiego w Wiedniu, dra Kazimierza Galeckiego, dodając mu sześciu delegatów dla poszczególnych działów administracji, jako to: rolnictwo, przemysł i handel, górnictwo, roboty publiczne, aprowizacja, kultura i sztuka.

Oprócz tych sześciu delegatów otrzymuje delegat generalny jeszcze — radę przybożną, złożoną z piętnastu członków, oczywiście wedle klucza partyjnego. Mamy zatem jeszcze jedną radę przybożną. Zdaje się, że zaczyna ona być trochę za wiele. Przy weteranarzu powiatowym radą przybożną według klucza partyjnego, przy delegacie generalnym radą przybożną i tak dalej w nieskończoność. To ciągle przepłatanie czyznika reprezentacyjnego z czynnikami urzędniczymi wypływa z chęci t. zw. „nobywaleństwa” władz. W rzeczywistości jednak powoduje tylko zamęt, wypacza kompetencje jednych i drugich, zaciera jasną i wyraźną linię odpowiedzialności poszczególnych czynników.

Rząd centralny jest odpowiedzialny przed Sejmem za siebie i za wszystkie powołane przez siebie organy. Te same stronnictwa, które według klucza wchodzi do rozmaitych rad przybożnych, posiadają swoją reprezentację w Sejmie i mają tam niezmierzającą możliwość wykonywania swojego prawa kontroli, inicjatywy i t. zw. „doradcy”. Jakże jest uzasadnione rzeczone tych wszystkich mnożonych obecnie rad przybożnych, trudno zaiste odgadnąć. O wijanie każdego organu administracji w specjalną radę przybożną musi mieć przede wszystkim ten skutek, że organ dotyczący stanie się ociężałym i niezdolnym do pracy. Maszyna administracyjna, obciążona pierwsiem obywatelskim w takim nadmiarze, stanie się bardzo powolną, niedolną i — niemiernie kosztowną. Szkody z takiego systemu są widoczne, pożytki natomiast wysoco — tajemnicze.

Czem przyczynił się rada przybożna do polepszenia urzędowania delegata generalnego, nie wiadomo. Ale za to można z góry określić, w czym ona to urzędowanie uczyni powolnym, pozabawionym koniecznej swobody decyzji, wykonywanym na zasadzie zmniejszonej odpowiedzialności. Czy nie byłoby prościej pozostawić delegata generalnego jego urzędowaniu, za które wszak Sejm i jego stronnictwa mogą w każdej chwili pociągnąć do odpowiedzialności rząd, który delegata mianował.

Teraz sam skład rady przybożnej. Opiera się ona oczywiście na sakramentalnym kluczu. Zasada klucza wolnościowego i basowego została z dobrym skutkiem wypróbowana dotąd tylko w muzyce. Użyteczność klucza „partyjnego” budzi poważne wątpliwości i zupełnie niewiadomo, dlaczego budująca się wśród tak trudnych warunków Polska ma być władza dla wszystkich innych narodów europejskich wzrastać do doświadczeń nad użytecznością tego instrumentu. Mocarstwa zachodnio zwróciły się w tej wojnie, w żadnym zakresie ani razu nie obróciwszy kluczem partyjnym. W dziedzinie administracji państwowej instrument ten w ogóle nigdzie nie jest dotąd nietylko stosowany, lecz nawet po prostu znany. Dlaczego u nas doszedł on tak szybko do znaczenia takiego uniwersalnego instrumentu, odgadnąć może nie tak trudno, ale nie warto.

Jak zaś wygląda taki kluczek partyjny w praktyce, można przekonać się z faktu, że w radzie przybożnej delegata generalnego stronnictwa takie, jak demokratyczne i konserwatywne, doznają zaszczytu równoprawienia z — grupą k. Okonia. Nie uszczuplając w niczym ustalonej stawy twórcy republiki tarnobrzkiej, potrzeba jednak stwierdzić, że stronnictwa konserwatywne i demokratyczne rozporządzają nie-

co większym kapitałem doświadczenia i wiedzy administracyjnej, niż k. Okon. Okon razem ze wszystkimi swoimi stronnictwami. A jednak... To już wystarczy wiedzą, że demokraci i konserwatyści mają być traktowani — „police verso”. Oni sami już się z tem przeważnie pogodzili i nieodmiennie tylko szukają tego nadmiaru nowych sił i doświadczenia w pracy publicznej, który ma zastąpić ten skromny zapas doświadczenia i umiejętności, które oni reprezentowali do wczoraj.

Z tem wszystkiem mianowanie generalnego delegata dla Galicji i położenie kresu dotychczasowemu zamętowi wszystkich komisji likwidacyjnych i komisji rządzących, powitałoby z uczuciem ulgi i nadziei, że administracja naszego kraju wejdzie na normalniejszą tory, że z dotychczasowego chaosu zacznie wroszczyć wyłaniać się kształt jej jasny i rozumnie pomyślany.

Sprawa przejazdu wojsk generała Hallera.

»L'Independance Polonaise« podaje następujące komunikaty oficjalne konferencji pokojowej:

»Dnia 24 lutego, międzysojusznicza komisja polska rozpatrywała informacje i propozycje, otrzymane z międzysojuszniczej komisji w Warszawie. Marszałek Poch brał udział w posiedzeniu.

»Dnia 25 lutego, kwestya przeprawy wojsk polskiej, utworzonych we Francji i we Włoszech, była rozpatrywana przy współudziale marszałka Pocha. Instrukcje odpowiednie konferencya wysłała do międzysojuszniczej komisji w Warszawie.

Do tego komunikatu »L'Independance Polonaise« dodaje jeszcze następujące informacje: »Wedle informacji dzienników przed powzięciem ostatecznej decyzji najwyższa Rada wojenna uznała za konieczne zażądanie telegraficznie informacji od rządu polskiego co do pewnej liczby danych, odnoszących się do zasobów, jakie Polska jest w stanie oddać do dyspozycji korpusu ekspedycyjnego i co do sytuacji obecnej i stanu kolei żelaznej między Gdańskiem a Toruniem, który wojska owe, przybywające z zachodu, będą musiały używać. Odpowiedź rządu polskiego oczekiwana jest w każdej chwili. Prawdopodobnie decyzja mocarstw zapadne natychmiast, skoro ta odpowiedź nadejdzie.

Zainteresowanie Szwajcaryi rządem Padewskiego.

»New York Herald« podał następującą depeszę swego korespondenta w Bernie szwajcarskim p. Maekonnigoda:

»Wielką niespodzianką dla mnie, po przybyciu do tego miasta, które od r. 1914 objawiało raczej sympatie niemieckie, było widzenie i żywe zainteresowanie wszelkimi szczegółami powstania, jakie odniósł gabinet Padewskiego w Warszawie. Są specjalne podstawy do tego zainteresowania. Po pierwsze rozumieją tu, że Ameryka używa silnego poparcia rządowi Padewskiego, z drugiej strony objawia się tu wiele wdzięczności za przysyłane prowizje z Ameryki do Szwajcaryi. Dalej, klasa wykształconej ludności są zdania, że od wnieścia siły Ameryki w wojnę, typ rządu amerykańskiego, reprezentowanego także przez Padewskiego, stał się wysoco skuteczny, przedewszystkiem wskutek swej elastyczności, że przeto jest to pożądaną, ażeby nowe państwo w Europie zostało zbudowane, przy zachowaniu tych linii podstawowych.

W sprawie komunikacji z Czechami.

Biuro prasowe K. Rz. komunikuje: Dotąd sprawa uruchomienia komunikacji z

państwem czeskim nie została załatwiona. — Czesi w ogóle nie chcą dojść do porozumienia z władzami polskimi w celu uregulowania ruchu kolejowego. Jak wiadomo, dwa razy naznaczeni miejsca, w którym miały się odbyć obopólne konferencje, jednak nie przybyli na nie. W tej sprawie wyjechała do Pragi część misji konsulskiej z Cieszyna. Jak wynik konferencji jej z rządem praskim, niewiadomo dotąd. Ruch kolejowy między Wiedniem a Bogumiem jak wiadomo został wczoraj przywrócony. — Władze polskie robią starania, ażeby uruchomić także komunikację między Bogumiem a Krakowem.

Zamach polski na Górny Śląsk (?)

Wiedeń, 12 marca (PAT). »N. Fr. Presse« donosi, że w ruchu strajkowym na Górnym Śląsku chodzi o propagandę w celach politycznych, uprawianą przez polskich agitatorów. W Berlinie wiedzą, że na dzień 15 bm. zamysł się na zamach ze strony Polaków, przy pomocy rządu polskiego.

Czeska brutalność i polska cierpliwość.

Biuro prasowe K. Rz. otrzymuje od Biura prasowego Rady Narodowej Cieszyńskiej następujące informacje:

Przy stemptowaniu banknotów Czesi odebrali najboleśniej ludność prawicową ostatnią groźną, potrzebą do życia, gdyż już posiadaczowi 20 koron zabrali potowę na pożyczkę państwową czeską.

W niedzielę dnia 9 bm. odbył się w Bogumnie-dworcu wieś czeski protestujący przeciw usłudze Czechów z Cieszyna. Na wieś przybyło załadowa 1500 osób, mimo osobnych bezpłatnych pociągów z miast morawskich, Ostrawy, Przemyśla, Włocławka i innych. Przed tablicą grupy Bogumiń zebrało się załadowo 60 osób, co wyznaczało świadczyć, jak niedużym było zgromadzenie. Na wiecu wzniesiono wrogie okrzyki przeciw szlachetności.

Podczas wiecu z powodu zbliżającego się pogrzebu rozpoczęto dzwonić na pobliskiej wieży kościelnej, co tak rozwelezyło Czechów, że gromadła żołnierzy i policyjnych wpadła do kościoła, ścigająca z wieży dzwonniczkę i do kościoła go pobiła. Wobec tych wszystkich nieustannych dowodów zdradzenia i brutalności Czechów uchwalili Rada Narodowa energiczny protest, stwierdzając, że to bezustanne drażnienie ludności polskiej prowadzi do zupełnego rozłam i nienawiści pomiędzy narodami polskim i czeskim.

W Zagłębiu węglowym panuje najsroższy głód.

Czesi zupełnie przestali zapracowywać w żywność okupowane części Śląska. Ruch strajkowy się wzmożył. W Karwinie stanęły wszystkie kopalnie, a bezrobocie zaczęło się rozszerzać na dalsze szczyty, które w myśl układu z 5 listopada znajdują się pod tymczasowym zarządem Czechów, to znaczy pod samą Ostrawą. Jest uzasadnione prawdopodobieństwo, że również robotnicy-Polacy innych zawodów przyłączą się do strajku, który nie ma charakteru ekonomicznego, tylko narodowo-polityczny, skierowany przeciw okupacji czeskiej. Na całym Śląsku rozbrzmiewa jedno hasło: »Przez z okupacją czeską!

Podjęcie rokowań z Niemcami.

Paryż, 12 marca (PAT). Radiotelegram stacji krakowskiej.

Admirał Wenim wyjechał do Brukseli, gdzie ma się spotkać z delegatami niemieckimi w celu podjęcia rokowań, przerywanych w Spa. Niezawadza wyjechał tam, wnosząc z tego, że ma nieograniczone pełnomocnictwo do zastępowania epizymicznych i do zakomunikowania niemieckim delegatom uchwał najwyższej

rady wojennej. Spotkanie to nastąpi prawdopodobnie w czwartek 13 bm.

Rokowania z Niemcami na dobrej drodze.

London, 12 marca (PAT). Radiotelegram stacji krakowskiej.

Według Reutersa najwyższa rada wojenna zdecydowała na wczorajszym posiedzeniu, w jakich miejscowościach zacząć się na nowo rokowania z władzami niemieckimi, przerwane w Spa. Delegacja sprzymierzonych wyjedzie z Paryża we środę do Brukseli, tam zamieszkuje w Spa, zacząć się posiedzenia komisji rozejmowej. Pierwsze posiedzenie odbędzie się prawdopodobnie we czwartek. Niemiecka flota handlowa zostanie przejęta przez koalicję w zamian za dostarczenie żywności aż do czasu zbiorów. Główna trudność dotychczas polegała na sposobie zapłacenia za żywność, ale robi się w tej sprawie nowe propozycje. Niemcy mają zapłacić za żywność z 3 źródeł: po pierwsze produktami, jak węgiel, po drugie kredytami, jakie Niemcy mają w krajach neutralnych, ale, który dotychczas był nie do użycia z powodu blokady finansowej, a po trzecie papierami wartościowymi krajów cudzoziemskich, które znajdują się w posiadaniu Niemiec. Ocena się, iż te trzy źródła dadzą z łatwością przeszło 100 milionów funtów, co jest zupełnie wystarczające do zapłacenia za żywność, dostarczaną aż do przyszłych zbiorów. Delegaci odnieśli z dotychczasowej wymiany myśli wrażenie, że nowe propozycje będą przyjęte. Panuje także przekonanie, że flota niemiecka zostanie wydana.

W sprawie rozbioru Niemiec.

Paryż, 12 marca (PAT). Radiotelegram stacji krakowskiej.

Rada wielkich mocarstw zebrała się w poniedziałek po południu, ażeby przedyskutować sprawozdanie w sprawie rozbioru Niemiec, które marszałek Poch przedłożył w imieniu ekspertów wojskowych. »Temp« podaje o tem następujące szczegóły:

Sprawozdanie marszałka Pocha dotyczy przede wszystkim uchwał, powziętych przez najwyższą radę wojenną w dniu 7 marca w sprawie wniosku Lloyda George'a, który proponował, ażeby armia niemiecka nie przekraczała liczby 140.000 ludzi i ażeby składała się z ochotników, mających pełnić służbę przez lat 12. Nie jest wykluczone, że dyskusja zajmie kilka posiedzeń. Tak samo było w zeszłym tygodniu, gdy rada wojenna zajmowała się sprawami morskimi, które mają być załatwione na najbliższej konferencji rozejmowej. Niektóre kwestje zostały odroczone. Inne jak umiędzynarodowienie kanału kiloskiego, zburzenie fortyfikacji na Helgolandzie, odesłano do odpowiednich komisji. Co do zarzutów, poruszonych przez małe państwa, jest prawdopodobne, że najwyższa rada powiększy z jednego na dwóch liczbę 5 delegatów dotychczas przyznanych małym państwom.

Z piekła bolszewickiego.

Berlin, 12 marca (PAT). »Politisch-Parlamentarische Nachrichten« donoszą ze strony niemieckiej:

Ruch Spartakowców rozszerza się ku południowi i południowemu wschodowi. Walki nie ustały, jak się tego spodziewano. W Neu-Koeln przyszło do wielkich zabójstw. Według zestawienia komisji obywatelskiej w czasie ostatnich zabójstw w Berlinie 182 osób cywilnych straciło życie. W Lichtenbergu nalaziono przedwczoraj 240 trupów. W czasie walki, w której wzięła udział artyleria, uszkodzonych zostało 340 domów, 18 domów jest całkowicie zdemolowanych. Wczoraj Spartakowcy zabili wielkie składy żywności na dworcu frankfurckim. Odbije się to bardzo ujemnie na aprowiatacy wschodniej części Berlina. Wczoraj are-

szowano przeszło 200 obywateli rosyjskich, którzy nie mogli się wykazać należycie dokumentami. Walczących Spartakowców obliczają na 5.000. W Lichtenberg rozstrzelali Spartakowcy odesy, wzywające do mordowania burżuów. Rozkaz Noskiego co do doradnego kanana pojmanych zbrojniców, stosowany jest bez względu. Wczoraj odstawiono do kostnicy 200 trupów.

Rządowa kontrola handlu.

London, 12 marca (PAT). Radiotelegram stacji krakowskiej.

W Izbie gmin dyskutowano dzisiaj nad rządową kontrolą handlu. Sir Andland Geddes powiedział, że trudnością jest teraz utrzymywanie blokady, istnieje jednak nadzieja, że ta specjalna bariera będzie usunięta w ciągu kilku tygodni. Polityka ministerstwa handlu szła o górze w kierunku otrzymywania cen surowców na poziomie takim, jaki jest oczekiwany po wojnie. Gdy ceny zaczęły spadać, rząd zachował pewną rezerwę w materiałach, aby móc zdusić usiłowanie kupców zatrzymywania materiałów. Co do importu surowców, to będzie przywrócić ich swobodę. Po drugie, półfabrykaty, potrzebne dla fabryk, będą miały wolny przewóz do Anglii z wyjątkiem należących do gatunku przemysłu, które trzeba ochraniać. Pewne ograniczenia będą się odnosić do artykułów, wyprodukowanych, a mianowicie do tych, które nie są konieczne potrzebne dla zapotrzebowania, a potem do tych, które muszą być ochronione przed współzawodnictwem cudzoziemskimi, podczas gdy przywraca się dopiero ich wyrob w Anglii. Zastrzeżenia będą trwać tylko do 1 września, potem zrobi się nowy przegląd położenia.

Kredyty sprzymierzeńców.

Waszyngton, 12 marca (PAT). Radiotelegram stacji krakowskiej.

Przysłał kredyty dla sprzymierzeńców ograniczone do 1.158.000.000. Zanim zostanie zawarty pokój, można pożyczyc z tej sumy jedynie na cele wojenne; potem w ciągu 1 1/2 roku jedynie na zakupno towarów amerykańskich w Europie i gdziekolwiek i na zakupno zboża w Ameryce, gwarantowanych już przez rząd Stanów Zjednoczonych.

Pretenzje wierzycieli amerykańskich

Waszyngton, 12 marca (PAT). Radiotelegram stacji krakowskiej.

Całkowita suma pretenzji obywateli Stanów Zjednoczonych do Niemiec i Austro-Węgier wynosi około 75.000.000 dolarów. Inne pretenzje będą później zarejestrowane.

Emigracja do Europy.

Waszyngton, 12 marca (PAT). Radiotelegram stacji krakowskiej.

Wielki ruch emigracyjny trwa dalej. Emigrantami są głównie Włosi, pierwien procent Polaków, Greków, Hiszpanów, Serbów, Rumunów i Albańczyków. Jak podają, zaczęli się wielkie emigracje do Europy środkowej i południowej, gdy tylko pokój zostanie podpisany. Oczekują wyjazdu przeszło 1.000.000 ludzi.

O wspólny front przeciw bolszewikom

Paryż, 12 marca (PAT). Radiotelegram stacji krakowskiej.

»Fidingen« donosi ze Sztokholmu, że delegacja Lotyszów przybyła do Kowna pod przewodnictwem pierwszego ministra Uimana, ażeby się porozumieć z rządem litewskim co do stworzenia wspólnego frontu przeciw bolszewikom. Komisja litewska, złożona z ekspertów wojskowych wybiera się do Lotwy, ażeby zbadać warunki stworzenia wspólnego frontu. Prasa i publiczność przyjęła delegację lotyską bardzo serdecznie.

JUSTAW DANIŁOWSKI.

TETENT.

Powieść.

23

(Ciąg dalszy.)

Pani Lena słuchała z widocznym rozżalaniem i dopiero gdy Kasia jej przypomniała, że za tydzień ślub, drgnęła jakby obudzona i rzekła:

— Wieg skoro koniecznie chcesz tak bardzo, będę na waszym ślubie, ale wesela wyprawie mam nie tu, a w miesieciu; mam tam pusty lokal, wasz tu — wręczyła jej tysiąc koron — musicie postarać się o furmankę i jaką bryczkę dla mnie.

W dzień ich ślubu pani Lena zmieniła swoją żalobę na jasno-niebieską jedwabną suknię, w której wyglądała tak uroczą i świeżą, że pani Babeczka, spotkawszy ją na ulicy, aż klasnęła w dłonie...

— Wieg zjawiasz się na koniec! Opuściłaś swoją pustelnia! Zdjęłaś żalobę, doskonale wyglądasz. Oj, Lenko — pogroziła jej grubym palcem — ja to rozumiem, nie minie kwartał, a zamienisz ten swój śliczny pierścionek...

— Nie, Basiu, — odparła z surowym wyrazem twarzy — tego pierścionka nie oddam nigdy nikomu.

— To może inny.

— Innych nie noszę, a przyjęłam tu tylko dlatego, że wydaje Kasię za mąż.

— Któż jest ten wybrany? — nieco urażona oschłością jej tonu — wycedziła pani Barbara.

— Bardzo przywyżli człowiek, były sierżant legijonu, który pracuje u mnie.

— A jak się ma pan Bohdan? — spytała z nienacką.

Pani Lenie drgnęły usta żalobnie.

— Zginął — wywniosła upadłym głosem i w oczach mignęły łzy.

— Mój Boże, jakie nieszczęście, musiał być młody i piękny, a może ułan w dodatku.

— Tak, śliczny, zapatrzona w przestrzeń i hay jej płynęły po twarzy.

— Chodź do mnie — przemocą zaciągnęła ją do mieszkania pani Barbara, ustawiła i zaczęła mówić szybko i wzruszona.

— Opowiedz wszystko mi, wypowiadaj się przedemną, jak przed matką, to ci ulży, nie pierwsza ty i nie jedyna — oj te wołania!

Pani Lena dotknięta do żywego brutalnością jej słów zaczęła się i biada jak papier, zawróciła do drzwi i, zostawiając osupiałą panią Babeczkę, wyszła.

Przed kościołem znalazła cały orszak, który czekał tylko na nią.

Gdy zaczął się ślub, pani Lenie przypomniał się jej własny i zdjął ją straszny żal że przegrała życie, gorzkie uczucie minęła się ze szczątkiem, rozbiła sercem słuchała przysięgi dożgonnej miłości.

„Nie opuszczę cię aż do śmierci“, zwróciła

westchnienie ku niemu, czując, że piersi jej nabrzmiewają łzami i wtulała twarz w dłoń.

Gdy obrządek się skończył, ucałowała Kasię, podała rękę Pakule.

— Idźcie, ja zaraz przyjdę — wywniosła zagłębionym głosem — modliła się jeszcze chwilę straszną tęsknotą śmiereci.

Podczas uroczystości stała się dostrzec do ich prostego nieco tylko krepowanego jej obecnością wesela, ale nie mogła i czekała z niecierpliwością końca.

Właśnie, gdy rozsunięto stoły i wiejska muzyka zaczęła stróć instrumenty, skrzypce i basy, zjawił się zgrabny, słuszny młodzieniec o szaro-niebieskich oczach, energicznej twarzy, w czarnym surducie z medalionem: „za wierną służbę“.

— Przyszłem i ja wam powinszować — zwrócił się wesoło do Pakule, który się zwał, wyprostował służbiście i zawołał jakby meldując:

— Wedle rozkazu, dziękuję, panie kapitanie.

— A pięknie panie młodej — zwrócił się przybysz z uśmiechem do zażenowanej Kasi — radzę wziąć go od razu w karby, bo to „Burza“.

A gdy muzyka zagrała, objął ją w pól i puścił się w pierwszą parę.

Pani Lena, korzystając z zamieszania, wycofała się do sąsiedniego pokoju.

Zrobiło jej się dziwnie obco i smutno: Im głębiej wybuchła zabawa, tem głębiej wczuł się do jej duszy smutek, wrażenie niezwykłego znu-

żenia, wyczerpania z energii i ostatecznego zniechęcenia do wszystkiego.

— Czy mogę panią prosić do walców? Skłonił się przed nią kapitan.

— Dziękuję, nie należę — odparła.

Kapitan stał chwilę, uderzony jej niezwykłą pięknością, którą dopiero teraz spostrzegł w całej pełni. Wesoly uśmiech zgasił na jego twarzy, usiadł i zaczął nawiązać jakąś rozmowę, rzekł:

— Muszę panią przeprosić, żeśmy owarozyli pewnymi obowiązkami Pakule, które mogą oderwać go od pracy, choć on zaręczał, że jedno z drugim potrafi zgodzić.

— A tak — przypomniała sobie pani Lena — wspominała mi coś o tem Kasi, choć nie bardzo rozumiem, o co chodzi.

— Jeśli to pani interesuje, mogę udzielić pewnych informacji i postaram się — uśmiechnął się — zaangażować panią i przeciągnąć na naszą stronę.

— Ntch pan mówi, choć ja wątpię, czy mogę się na co jeszcze przydać...

— Ale i bardzo — zaprotestował żywo i począł ją wtajemniczać w całą sprawę — mówił przekonująco, kłaniając się powoli.

— Musimy — kończył — stworzyć siłę, jeżeli nie chcemy stać się ofiarą w cudzych rękach, musimy sami wygrażać ojczyźnie, sami zasłużyć na wolność, Pani mogłaby zbierać fundusze, ręczę, że pan niktby składki nie mógł odmówić — i uśmieł, czekając na odpowiedź.

Pani Lena milczała długo, jakby błądząc gdzieś myślami i spytała nagle.

— Czy pan znał porucznika Bohdana Borskiego?

— Naturalnie, kłóży go nie znał, taki znakomity oficer.

— Niech mi pan powie, czy Bohdan byłby z wami.

— Ależ Pani, toż on był najzgorzalszym zwolennikiem tej idei i miał stanąć na czele.

— Pan powiada — zbierał fundusze, wysłał ze stołunków zupełnie, mogę jednak służę sama, jestem dość zamożna.

— Następnie — zaczął Karwacki — wiem od chorążego Marwica, który był u Pakule, że dom pani jest doskonale usytuowany, stoi na uboczu. Otóż gdyby pani chciała czasem dać przystulek któremuś z naszych chłopców, gdy mu wypadnie jeździć z oczu, by mógł wypocząć, wyświadczyłaby pani wielką przysługę.

— Dobrze — odparła pani Lena z pewnym wahaniem i uczuciem spłoszenia w duszy.

— Dziękuję serdecznie, muszę, niestety, już odejść — uściśnął ciepło jej rękę i wyszedł.

Pani Lena długo myślała o tej rozmowie, stara

oderwane w r. 1793 od Polski, jak niemniej etnograficznie i historycznie przynależne do niej poplekło Balty — konieczne dla przyszłego niezawisłego rozwoju państwa polskiego, oraz dla współpracy ze sprzymierzeńcami światowymi mocarstwami, została podjęta przez kongres pokojowy wiedeński. Analizując uchwałę powziętą, jednomyślnie Rada gmina w Zakopanem, zebrana na posiedzeniu dnia 6 b.m.

MAJOR LIS-KULA. Jak doniosły telegramy, major Lis-Kula, sławny z walk legionowych i ostatnich walk na Wołyniu, poległ na polu bitwy. Major Lis-Kula, członek organizacji strzeleckiej, brał udział we wszystkich walkach legionowych. Zdobycie Kukli, bitwa pod Kamieniem, odwrót z nad Styrą, były najwspanialszymi etapami jego działalności w Legionach. Po reorganizacji Legionów przeniesiony jako aspirant armii austriackiej na front włoski i tam zraniony uciekł ze szpitala i przedostał się na Ukrainę, a stamtąd do 1 korpusu Dowborza Muśnickiego. W korpusie tym był jednym z głównych rzeczników nie poddawania się Niemcom i pierwszy dał słowo, że nie włoży broni Niemcom bez walki. Po rozbięciu korpusu dostał się znowu na Ukrainę, gdzie zaczął działać w tamtejszej P. O. W., której został komendantem na czele. W tym charakterze prowadził akcję wojenną niepodległościową w porozumieniu z ententą. Po aresztowaniu Smięgłego był przywódcą idącym i pułku.

REPERTOAR
TEATR MIEJSKI IM. JUL. SŁOWACKIEGO.
 We wtorek, 11 b.m.: „Zacisze domowe” J. Courtellina, „Romantyczny” E. Rostanda.
 W czwartek, 13 b.m.: „Zacisze domowe” J. Courtellina, „Romantyczny” E. Rostanda.
 W piątek, 14 b.m.: „Krag interesów” J. Benavente.
 W sobotę, 15 b.m.: „Zacisze domowe” J. Courtellina i „Romantyczny” E. Rostanda.

KONCERT ADY SARI I CHÓRU AKADEMICKIEGO. Jedyna obecnie w Polsce koloratura śpiewaczka o sławie światowej, ulubienica krakowskiej publiczności, wystąpi u nas w sobotę, dnia 22 b. m., w sali „Sokoła” z programem, złożonym z najefektowniejszych arii operowych. W koncercie tym weźmie udział dawno u nas niesłysany krakowski chór akademicki, po raz pierwszy skompletowany od czasów wojennych, który pod batutą Bolesława Walek-Walewskiego w doskonałym zespole wykona szereg pięknych i niezwykle popisowych utworów polskich. Bilety na ten niezmiernie interesujący koncert są już do nabycia u J. Rudnickiego, Linia A—B.

XX. PORANEK odbędzie się w niedzielę, dn. 16 b. m., w sali Towarzystwa Lekarskiego. Poranek ten poświęcony będzie wyłącznie IX-tej Symfonii Beethovena. Jako prelegent wystąpi Dr Józef Reiss, w części ilustracyjnej zaś wystąpi wybitna pianistka nasza, p. Abłamowicz-Meyerowa. Bilety są już do nabycia u J. Rudnickiego, Linia A—B.

JÓZEF SŁIWINSKI, znakomity nasz pianista, wystąpi w Krakowie w sali „Sokoła” w niedzielę, dnia 30 b. m., z czwartym koncertem. Bilety są już do nabycia u J. Rudnickiego, Linia A—B.

HESPERIA, słynna w świecie artystka, kreująca główną rolę w prześlizgnięciu włoskim dramacie: „W matni”, oto seneczka dnia i najnowszo programu kinoteatru „SZUKA”. Programu dopełnia nadto uciechowa wielka farsa: „Kobieta psycholog”. 2781

FARBUJE I CZYSZCI CHEMICZNIE PIĘKNI
I SZYBKO,
BO W OSMU DNIACH
 wszelką garderobę i t. p. tylko pralnia chemiczna i artystyczna farbiarnia „WISLA”.
 KRAKÓW—PODGÓRZE, Nadwiślańska L. 8.
 Filie: ulica Grodzka 42, ulica Karmelicka 9, ul. Olęka 11A, ul. Zwierzyniecka 15, ul. Dietla 41.

DRUGI WYSTĘP
ZESPOŁU WARSZAWSKIEGO „SFINKS”
 w wynajętej na ten cel sali „Uciechy”.
 Od środy, dnia 12-go marca, do środy, dnia 19-go marca b. r.

SEZONOWA MIŁOŚĆ.
 Dramat według znanej powieści w opracowaniu P. Szczepkowskiego.

OSOBY:
 Darski, słynny tragic, J. Stępowski
 Anna, H. Brzeczyna
 Jej mąż, Skarżyński,
 Rena, Brydzińska,
 Aktorka, Truszkowska,
 Doktor, Trapszo.

Rzecz dzieje się w Warszawie i w jednym z głośniejszych teatrów.
 Początek przedstawień codziennie od godziny 8:30
 5 po południu.

KTO TO JEST? KTO TO JEST?
GIERASINSKI.
OSTATNIE SPOTKANIE

między Zbyszkiem a Baganem w walce francuskiej nastąpi dzisiaj, we środę, dnia 12 marca. Walka prowadzona będzie aż do rozstrzygnięcia. — Wynik wczorajszej walki między Cyklopem a Baganem, w której ten ostatni zwyciężył Cyklopa w 22 minutach, jest bardzo groźny dla Zbyszka. Szanse Baganu są w walce ze Zbyszkiem olbrzymie, to że walka ta zakończy się nadzwyczajnie interesująco.
 Nadto walczą: MACISTES — NIEZNAJOMY.
 Bilety są już do nabycia u J. Rudnickiego, 2865 Linia A—B, 44.

ZBYSZKO
UNIKA SPOTKANIA ZE MNA.

Konkurs dobiega do końca. Wszystkich prawie pokonałem, a jedynie Cyganiewicz nie chce stanąć do rozstrzygnięcia walki. Czyżby obawiała się wstrząsów, czyżby bała się go do walki francuskiej rozstrzygnięcia?

WE CZWARTEK, DNIA 13 MARCA
 w Teatrze „Nowości”.

W razie, gdyby został pokonany, wyjawia swoje nazwisko. Jestem jednakże pewny zwycięstwa nad nim.
 2864 „NIEZNAJOMY” szampion świata.

WPISY NA KURSA JEZYKA ESPERANTO przyjmują się codziennie między godziną 7 a 9 wieczorem w nowym lokalu Towarzystwa Esperanto, RYNEK L. 15, III. PIĘTRO. 2787 2

WDOVA PO UCZESTNIKU POWSTANIA z r. 1863, osoba star. z wiekiem, nieuleczalnie chora, wymaga pomocy materialnej. Dłaki pod literami A. A., wdowa po powstańcu w administracji „N. Ref.”.

Teatr im. J. Słowackiego.

ROMANTYCZNI. Komedia w trzech aktach Rostanda.

ZACISZE DOMOWE. Komedia w 1 akcie Courtellina.

Wzniesienie „Romantycznych” było niezawodnie najodpowiedniejszym ułożeniem pamiętnik zgonu rocznie Rostandowskiej. Umieszczenie tego utworu w repertuarze w sąsiedztwie wybitnej, pełnej smaku i kultury literackiej komedii Benavente „Krag interesów”, wprowadziło nas w atmosferę wysokiej sztuki i zapewniło ciągłość nastroju szlachetnej sztuki, jaka stworzyła wybitna sztuka hiszpańskiego autora. Dyrekcyi p. Trzcinińskiego trzeba z całym uznaniem oddać sprawiedliwość, że ilekroć podejmując wystawienie utworu o walorach istotnie literackich i komedycznych, przykłada do przedsięwzięcia takich miarę istotnie wysoką, jaką stosować należy do dzieł wielkiego repertuaru. Wystąpiło to w pełni w premierze „Krag interesów” — powtórzyło się na sobotnim przedstawieniu „Romantycznych”, których ujęliśmy w misternie opracowanej scenie, wyprzedzających w poszczególnych reżyserskich, a przygotowanych z tym piętrem, jaki należy się klasycznemu już dziełu niewątpliwie utworowi Rostanda.

Ten zupełnie udany wynik artystyczny zastrzeżuje na tem większe podkreślenie, że obsa-

da „Romantycznych” doznała zmian zasadniczych we wszystkich niemal rolach. Rozpoczął się Sylwetti, która prowadzi całą akcję komedii, musimy oddać należny hołd talentowi p. Zielińskiej, która stworzyła z niej arcydzieło aktorskiego wysiłku. Subtelny wizerunek, ułamek, finezja, ledwo dostrzegalna — wszystko to znalazło w grze p. Zielińskiej pełny artystyczny wyraz, gdyż cała organizacja talentu artystki odpowiadała najzupełniej warunkom tej wizerunkowej roli, którą p. Zielińska odwarza istotnie bez konkurencji, a zaliczyć ma prawo do najpiękniejszych w swoim repertuarze.

Percinet p. Białkowskiego miał wymagany, subtelność gestu, ruchu i głosu, miękki, pieszczotliwy akcent romantycznego kochanka, a całość dawała świadectwo talentowi i uznaniu godnemu artystycznemu wysiłkowi wykonawcy. Bergaminiowi p. Noskowskiego przydałoby się nieco więcej ciepła i dobroduszości, a Paskwinotowi p. Orwidu nieco subtelniejszego dotknięcia w charakterystyce. P. Leszczy, który w zastępstwie chorego p. Żarskiego odegrał rolę Straforela, wywiązał się z zadania bez zarzutu. Komedię Rostanda poprzedziła jednaktówka Courtellina „Zacisze domowe”, drobna, której blada treść wypełniają nieporozumienia małżeńskie literata francuskiego i jego lekkomyślna żona. P. Jednowski i p. Górka odegrali jednaktówkę z węgą i humorem. W. P.

Sejm o sprawie przewozu waluty i o ubezpieczeniu robotników.

Warszawa, 12 marca. (PAT). Wczorajsze posiedzenie Sejmu rozpoczęło się o godzinie 4 m. 30. Po odczytaniu szeregu adresów z wyrazami hołdu dla Piłsudskiego, Izba przystąpiła z porządku dziennego do drugiego czytania przedłożenia rządowego w sprawie czasowego zakazu przywozu znaków pieniężnych w walucie austro-węgierskiej, niemieckiej i rosyjskiej. — Sprawozdawca komisji skarbowo-budżetowej, poseł dr Ernest Adam, zaznacza, że idzie o uczynienie pierwszego kroku w sprawie uporządkowania naszej waluty, to jest o uporządkowanie waluty obcej, która w granicach państwa naszego obiega. Przedewszystkiem zaś ważnym jest niedopuszczenie do tego, aby liczba obiegających u nas obcych znaków pieniężnych pomnożyła się. Zakaz przywozu ma być czasowy, to jest do chwili, w której będzie ukończono ostateczne ustalenie koron, marek i rubli. Wniosek posła Głabińskiego zawierał jeszcze inne postanowienia, a mianowicie, aby nie dopuszczono do obiegu w naszym państwie not koronowych, które bank austro-węgierski wydał jeszcze po rozpadnięciu się Austrii. Są to zarówno banknoty 10 tysięcy koronowe, jako też asygnowki kursowe po 25 i 200 K. Na wydanie tych not rząd naszego państwa nie miał bezpośredniego wpływu i dlatego z zasadniczego punktu widzenia nie możemy uznać ich w naszym państwie. Komisja skarbowo-budżetowa powołała się jednakże względami praktyczno-finansowymi społecznymi, biorąc na uwagę, że te asygnowki są w dość znacznej mierze u nas rozpowszechnione, zwłaszcza wśród ludności wiejskiej, zatem pozbawienie prawa ich obiegu naraziłoby posiadaczy na wielkie straty. Nadto na jednym z posiedzeń komisji przedstawiciel dyrekcyi banku austro-węgierskiego oświadczył, że dyrekcyja postanowiła już asygnowki te stopniowo wycofać. Artykuł drugi ustawy, pozwalający podróżnym na przewożenie 500 K, względnie 400 marek, albo 200 rubli, mógłby dać powód do nieporozumienia, jakoby ustawa wprowadzała tam samemu tak zwaną relację tych walut. Tak się rzecz niema. Sprawa ustalenia kursu niewątpliwie trzeba się będzie zająć, jednakże ustawa dzisiejsza ma tylko na celu określenie, ile obcych znaków pieniężnych przewozić można. Mowca prosi o przyjęcie przedłożonej ustawy.

Po krótkiej dyskusji, w której zabierał głos poseł Stapiński i Głabiński, poddano wniosek pod głosowanie. W głosowaniu artykuł pierwszy ustawy przyjęto, poczem przyjęto bez dyskusji resztę artykułów, oraz całą ustawę „en bloc” w trzecim czytaniu.

MOST NA SANIE.
 Z kolei poseł B. Rył przedstawił sprawę wniosku posła ks. Kotuli w przedmiocie odbudo-

wy mostu na Sanie pod Przemyślem. Komisja zaleca Sejmowi wezwanie rządu, aby natychmiast przystąpił do odbudowy tego mostu.

Minister robót publicznych, Pruchnik, oznajmił, że polecono już namiestnikowi we Lwowie, aby przedłożył odpowiedni projekt. — Most będzie zbudowany z materiału trwałego, a więc żelazny lub betonowy.

ZNISZENIE KOMISYI RZĄDZĄCEJ.

W związku z tą sprawą marszałek komunikuje, że otrzymał od prezydenta ministrów pismo z 8 marca z uwiadomieniem, że rząd cofnął statut Komisji Rządzącej dla Galicji, Śląska, Spiszu i Orawy ze stycznia 1919 roku, to znaczy, że Komisja ta została zniesiona. — Izba przyjęła wniosek Komisji.

OBOWIĄZKOWE UBEZPIECZENIE ROBOTNIKÓW.

Następnie komisja ochrony pracy przedstawiła sprawozdanie o wniosku grupy członków Z. L. N. w sprawie rozpoczęcia pracy w komisjach nad ustawą o obowiązkowym ubezpieczeniu robotników od kalectwa, braku pracy i starości.

Po przemówieniu referenta, p. Gdika, oraz p. Majewskiego, przemówił minister ochrony pracy, Iwanicki, stwierdzając, że ministerstwo opracowało już schemat ubezpieczenia społecznego we wszystkich kategoriach. Dekret ministerstwa o kasach chorych został już wydany.

W Galicji będziemy mieli kas około 30, w Poznańskim także tyle, tak, że około 130 do 150 kas chorych będzie obsługiwała całą ludność republiki. W ciągu b. m. wyjedzie prawdopodobnie nasz delegat do Galicji w celu przejęcia tamtejszych kas chorych. Nawiazano także rokowania z Naczelną Radą Ludową poznańską. Kasy te mają objąć wszystkich pracowników tak inteligentnych jak pracowników fizycznych.

Po przemówieniach pp. Zagórskiego, Ziemięckiego i Arcewskiego dyskusję zamknięto. Przemawiali jeszcze pp. Majewski i Glik, którzy zastrzegali się przeciw podsuwaniu wnioskodawcom zamiaru partyjnego.

Izba przyjęła wniosek komisji o poprawkę Majewskiego. Bez dyskusji uchwalono nagły wniosek p. Suligowskiego o wyborze osobnej komisji do spraw miejskich.

P. Diamand uzasadniał swój nagły wniosek w sprawie wyłączenia uprawnień państwa do zakładania urzędów, służących do przeprowadzania gazów ziemnych.

Dalszego ciągu sprawozdania z obrad sejmowych z powodu niemożności połączenia telefonicznego z Warszawą, nie otrzymaliśmy.

błąd: zamiast druga kompania wrocławskiego pułku ma być druga kompania chełmskiego pułku.

GEN. IWASZKIEWICZ CHORY.

Warszawa, 12 marca (PAT). Ze sfer wojskowych donoszą, że generał Iwaszkiewicz, dowódca operujący na wschodzie dywizji, zaniedbał i przez pewien czas musi pozostać w łóżku.

Ultimatum Petlury.

Warszawa, 12 marca (Tel. pryw.) Według informacji, nadeszłych do ministerstwa spraw zagranicznych, Petlura miał postawić koalicyi ultimatum. Ultimatum ukraińskie domaga się za cenę pomocy przeciw bolszewikom całej Galicji wschodniej aż po San. W razie odmowy grozi zerwaniem stosunków i rozpoczęciem kroków wojennych przeciw koalicyi.

Strajk kolejarzy odwołany.

Warszawa, 12 marca (PAT). Zarząd Związku zawodowego pracowników kolejowych państwa polskiego komunikuje depeszę, rozesłaną do wszystkich związków kolejowych treści następującej:

Wobec zapowiedzi powszechnego strajku demonstracyjnego na dzień 12 i 13 b.m. komitet wykonawczy związków stwierdza, że ze względu na konieczność dowozu tuzię ciężkie wagi, w jakich kraj w ogóle się znajduje, wszelka przerwa w ruchu kolejowym jest niedopuszczalna i wzywa kolejarzy do utrzymania prawidłowego ruchu pociągów.

na 12 i 18 b.m. i wzywa towarzyszy, by pracy nie porzucili.

Narodowy Związek Robotniczy przeciw strajkowi powszechnemu.

Warszawa, 12 marca (PAT). Narodowy Związek Robotniczy wydał odezwę, w której między innymi czytamy: 1) Ludowy Sejm ustawodawczy polski t. j. zebrany z woli całego narodu, skupił do obrony twórczej pracy wszystkie najlepsze siły społeczeństwa, w którym robotnik i chłop posiada olbrzymią większość, dokłada starań, aby uchronić nas przed nowym najeźdem ze wschodu i zachodu, uchwalając pobór wojskowy i nakładając przymusową pożyczkę na kapitalistów i klasy posiadające, która ma na celu uruchomienie przemysłu i zorganizowanie pracy dla proletariatu. Ma powstać silna armia polska, która zagrozi nowym rozbójnikom drogę do Polski. Do tego nie chce dopuścić za wszelką cenę bolszewicy, bo silna Polska to śmierć bolszewizmowi, to koniec panowania terroru i dyktatury. W tym celu agenci rosyjskich bolszewików i niemieckich spartakowców usiłują wywołać w naszym kraju rozruchy i anarchię, odcinając polskich żołnierzy, walczących na froncie, od dowozu żywności i od Ojczyzny i przez to osłabić jego siłę w walce. Na znak Berlina, dany przez podnoszących tam głowę Spartakowców, ma w tych dniach wybuchnąć u nas strajk powszechny pod płaszczykiem protestu przeciw rzekomym prześladowaniom robotników w Polsce. Kto nie chce, aby niemieckie i rosyjskie czerwone hordy zniszczyły jak szarańcza nasz kraj i pozbawiły ludność resztek żywności, ten wszelkimi siłami sprzeciwi się strajkowi powszechnemu. Narodowy Związek Robotniczy zawsze bronił interesów robotników i nie cofnął się, jak też się nie cofnie przed strajkiem, gdy zajdzie do tego istota potrzeba. — Dlatego zwalczać będzie świadomą, celową propagandę, która kłóży się zaborcze cele bolszewików rosyjskich i spartakowców niemieckich.

Takiesamo stanowisko jak wyżej wymieniony Związek robotniczy zajął wobec strajku powszechnego narodowy Związek kolejowy. W dodatku nadzwyczajnym swego organu „Kolejarz” w odezwie zarządu głównego między innymi czytamy: Przez strajk powszechny komuniści nasi chcą zniszczyć w początki armii polskiej, zalewając uchwaloną przez Sejm ustawodawczy, by zdeorganizować armię, odcinając od kraju walczące na froncie wojska i pchnąć w otchłań bolszewizmu, znając terroru do solidaryzowania się ze strajkami powszechnymi w Niemczech, odebrać władzę Sejmowi i zagarnąć ją w swoje łapawie szpony. Nie pozwolimy zatamować ruchu kolejowego i nie damy przeciąć tej krwionośnej arterii do serca armii i ludności. Kolej nasze nie mogą się stać narzędziem w ręku wrogów narodu. Kolej w obecnej chwili jeszcze sprawniej pracować winny niż kiedykolwiekindziej.

Organ Związku wytyka słusznie Polskiej Partji Socjalistycznej, że nosi płaszczyk na dwóch ramiach. W Sejmie udaje patriotów i głosuje za wojskiem, a za plecami Sejmu w radach robotniczych knuje przeciw niemu, razem z komunistami organizując anarchizację wystąpień i strajki.

Poznańskie w drodze do wyzwolenia

Poznań, 12 marca (PAT). Komisaryat Naczelnej Rady Ludowej wydał rozporządzenie: 1) Rozwiązując się Sejm prowincjonalny w prowincji poznańskiej. 2) Rozporządzenie o nowych wyborach do tego Sejmu pojawi się później. Poznań, 12 marca (PAT). Wczoraj odbyło się uroczyste poświęcenie pierwszej szkoły podoficerów w Poznaniu.

M. sya ententy wobec sprawy Gdańska

Poznań, 12 marca (PAT). Wczoraj o godz. 8 wieczorem tłumy ludności zebrały się przed zamkiem królewskim. W tłumie niesiono tablicę z napisem: Żądamy Gdańska dla Polski, cheśmy własnego portu i wybrzeża! Do zgromadzonych przed zamkiem tłumów przemawiali poseł Nowicki, ks. Ludwiczak i dr Meisner, którzy oświadczyli, że członkowie misji ententy przejdą do wiadomości rozstrzygnięcia, uchwaloną na wiecu i że są w sprawie Gdańska przychylnie usposobieni. Ukazać się jednak w tej chwili nie mogą, bo właśnie obradują z Niemcami.

Warszawa, 12 marca. (PAT). »Kurier Polski« donosi, iż w nadchodzącą erodę przybywają do Warszawy członkowie misji ententy z ambasadorom Noulensem na czele.

Kompromitacja Czechów na Kongresie

Warszawa, 12 marca. (PAT). »Gazeta Polska« donosi: Przyjechał do Warszawy z Paryża członek polskiej delegacji na kongres pokojowy, pastor Bursche. Bursche zawiązał na konferencyę deklaracyę ewangelików cieszyńskich, domagającą się przyłączenia Śląska do Polski. Tę deklaracyę pokazano Komisji międzysołuszniczej, zajmującej się sprawą polsko-czeską, w odpowiedniej chwili, gdy Czesi dowiedzieli, że Polacy gnębią protestantów i że ententa musi ratować te ofiary zaborczych katolickiej Polski odczytana deklaracya, podpisana przez obywateli ewangelików, wywołała olbrzymie wrażenie na członków misji i zamknęła usta delegatom czeskim.

Żydzi polscy w Paryżu.

Paryż, 12 marca (PAT). »Victoire« donosi: Delegacja Rady Narodowej żydów polskich, złożona z pp. Podliskiego, Farbensteina i Lewity przedłożyła swoje żądania w następującej treści: Wszyscy Żydzi polscy z wyjątkiem kilku asymilatorów są zgodni co do naszego programu. Chcemy, aby nas uznano za naród, posiadający prawo do religii i języka i kultury narodowej. Naród polski, który tyle przecierpiał z powodu gwałcenia jego narodowego rozwoju, nie powinien dopuszczać się na nas podobnej zbrodni. Żydzi wypowiedzieli swą wolę na kongresie, który niedawno odbył się w Warszawie przy udziale około 480 delegatów z całej Polski.

Wartość konfiskaty.

Nowy Jork, 12 marca (PAT). Radiotelegram słowny krakowski.

Całkowita wartość skonfiskowanego majątku austriackiego i niemieckiego wynosi 100 do 800 milionów dolarów.

Odpowiedzialny redaktor: MICHAŁ KONOPINSKI
 Wydawca: RUDOLF OSMAN.

Nadane.

(Artykuły w tym dziale nie pochodzą od redakcyi)

OSTRZEŻENIE!

Podaję do powszechnej wiadomości, że długów, zaciągniętych przez mego lekkomyślnego syna, EUGENIUSZA BŁONAROWICZA, płacić nie będę. OJCIEC.

PIANINO
PRAWIE NOWE, DO SPRZEDAŃIA. Właściciel: ulica Łobzowska L. 12, II. p., na prawo.

KUPIE ZARAZ
 eleganckie urządzenie pokoju panieńskiego. — Zgłoszenia pod: »Wiosna« przyjmują Administracya »Nowej Reformy«. 2833 2

KARCZME, sklep, trafikę, z konces. przy głównym trakcie, murowaną, cztery ubikacje, wodociąg, budynki gospodarskie, ogród, trzy morgi pola pierwszej klasy, pół godziny kołmi z Krakowa, sprzedam za 95.000 K. Biuro J. ROPSKI, ULICA SZEWSKA L. 5, oraz kamienicę dwupiętrową, elektryka, punkt handlowy, sklep, restauracyę, dochód 13.000 K, cena 280.000 K, a dług 80.000 K. 2851 8

»LILIA«
PRALNIA BIELIZNY
 Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością KRAKÓW, UL. DŁUGA L. 17

zawiadamia P. T. Klientów swoją, że od dnia dzisiejszego przyjmując wszelką garderobę do chemicznego czyszczenia i farbowania i wykonuje takowe starannie w jak najkrótszym czasie.

FILIE:
 ulica Zyblikiewicza L. 9, ulica św. Gertrudy 29, ulica Garbarska L. 20, ulica Zwierzyniecka 20.

Adwokat dr D. Bułwa
 KRAKÓW, ULICA GRODZKA L. 49, DRUGIE PIĘTRO.

Godziny urzędowe od 9 do 1 i od 4 do 6 po 2849 2 południu.

W DRODZE z Rzeszowa do Tarnowa zgubiono dnia 10 marca 1919 roku PORTEFEL skórzany, zawierający gotówkę 6.000 K, oraz 1 »Kassenschein« na 1.000 K, 1 »Kassenschein« na 5.000 K, platne 9 marca 1919 roku i dwa »Kassenschein« po 10.000 K, platne 23 marca 1919 roku, wystawione na filię Banku austro-węgierskiego w Rzeszowie, jeden platny dnia 19 września, drugi 23 września 1918 roku. — Znalazca za oddanie zgubny lub wiadomość o niej pod adresem: EINTRACHT, Rzeszów, ulica Kolejowa L. 3, otrzyma sówicie wynagrodzenie. 2843 2

Dnia 30 marca 1919 roku o godzinie 2 po południu, odbędzie się w sali szkolnej kolejowej w Suchy

Nadzwyczajne Walne Zgromadzenie

członków Towarzystwa spożywczego pracowników kolejowych w Suchy z następującym porządkiem dziennym:

- 1) Odczytanie protokołu z ostatniego Walnego Zgromadzenia.
- 2) Wybór uzupełniający zastępcy sekretarza Zarządu i dwóch członków Komisji kontrolującej.
- 3) Wnioski i interpelacje.

W razie braku kompletu, odbędzie się Nadzwyczajne Walne Zgromadzenie o godzinę później to jest o godz. 3 bez względu na ilość członków.

Zarząd Towarzystwa spożywczego pracowników kolejowych w Suchy.

NIEMIECKO-AUSTRYACKIE BIURO DLA OBROTU TOWAROWEGO Filia w Krakowie została z dniem 10 marca b. r. przeniesiona na ulicę Karmelicką L. 10, I. piętro, Telef. Nr 238. Godziny urzędowe od 9 do 12 i od 3 do 6.

PIĘKNY FOLWARK

trzy stacje od Krakowa, 100 morgów ziemi E kl., budynki murowane, dom piętrowy, inventarż żywy i martwy, obławy, 3 km. od stacyi kolejowej, za cenę 620.000 K DO SPRZEDAŃIA. Zgłoszenia tylko listowne przyjmują Administracya »N. Reformy« pod: »Folwark«.

Dr Tadeusz Tempka

ordyny w chorobach wewnętrznych od godziny 3 do 5 po południu, ULICA ŚW. JANA L. 1, II. PIĘTRO. 2786 3

Wszech nauk lekarskich

Dr ZYGMUNT LUDMIRSKI

powrócił i ordynuje, jak dawniej, od godziny 3 do 5 po południu, UL. KARMELICKA L. 31.

KURSA MATURYCZNE I UZUPEŁNIAJĄCE

„NAUKA“

KRAKÓW, ULICA BONEROWSKA 10.

Przygotowują do matury gimnazjalnej, realnej, seminaryjnej, do egzaminów z poszczególnych klas i przedmiotów.

Nauka zbiorowa, indywidualna i SYSTEMEM KORESPONDENCYJNYM.

Prospekty na żądanie. — Godziny urzędowe: od 11 do 12 w południe i od 4 do 6 wieczorem.

FARBY ANILINOWE

zakupuje w każdej ilości i w każdym kolorze »FARBIARNIA KRAJOWA«. Zgłoszenia do biura ogłoszeń STATERA, KRAKÓW, ULICA GRODZKA 13. 2745

Specjalista chorób skórnych i wenerycznych

Dr BERGER

ZE LWOWA

ord. obecnie w Krakowie, ulica NIECAŁA L. 5.
ZŁOTYCH PŁYTEK 22 KAR. DLA PP. DENTYSTÓW
 dostarcza S. Vogler, Kraków, Grodzka 39—41

